

Motion till riksdagen 2005/06:A263

av **Hillevi Larsson och Britt-Marie Lindkvist (s)**

Skydd för anställda vid företagsnedläggning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skydd för anställda vid företagsnedläggning.

Motivering

I en sammanställning som OECD gjort visar det sig att Sverige är placerat på 18:e plats av 27 länder (ju striktare regler, desto högre placering) vad gäller anställningstrygghet. OECD har då analyserat arbetsrätten ur följande tre perspektiv:

1. Skydd mot friställning för tillsvidareanställda.
2. Regleringar för tillfälligt anställda och privata arbetsförmedlingar.
3. Regleringar för kollektiva friställningar, i den utsträckning de lägger extra krav på arbetsgivare utöver vad som gäller för friställningar av enskilda på grund av arbetsbrist.

När det gäller friställning av tillsvidareanställda ligger Sverige bra till vad gäller varseltider. Bara fyra länder har högre krav än Sverige på det området.

Avgångsvederlag vid individuella friställningar betalas ut i bara åtta länder. Sverige är inte ett av dessa. I Sverige får man i stället fem karensdagar i arbetslöshetsförsäkringen om man blir uppsagd.

I den sammanvägda rangordningen över skydd mot friställning för tillsvidareanställda ligger Sverige på plats 22 av 27, där den som innehar plats 27 har starkast skydd.

På området ”regleringar för kollektiva friställningar, i den utsträckning de ställer extra krav på arbetsgivare utöver vad som gäller för friställningar av enskilda på grund av arbetsbrist” ligger Sverige på plats 27 av 27, dvs. vi har starkast skydd.

Fel! Okänt namn på

Om man sammanväger undersökningens tre områden ligger vi på 18:e plats av 27. Det är anmärkningsvärt att så många som en tredjedel av de andra länderna har ett starkare skydd för de anställda än Sverige. Det är också anmärkningsvärt att Sverige tillhör det fåtal länder som straffar arbetstagare när de drabbas av ofrivilliga uppsägningar. I stället för avgångsvederlag får de karensdagar. Det är visserligen en förhandlingsfråga i Sverige, men det öppnar ändå för godtycke och orättvisa mellan olika arbetsplatser. Inte minst anställda i en del utländska företag kan ligga i riskzonen.

Det finns ingen anledning varför vi ska ha ett sämre skydd för de anställda än de bästa OECD-länderna. Det bör heller inte vara billigare eller enklare att lägga ned företag här än i våra europeiska grannländer.

Eftersom gemensamma regler på området inom EU inte är nära förestående bör regeringen se över gällande regler och överväga att anpassa dem efter internationella förutsättningar, dvs. ändra de regler som ger oss en dålig placering i tabellen jämfört med de bästa EU- och OECD-länderna.

Stockholm den 29 september 2005

Hillevi Larsson (s)

Britt-Marie Lindkvist (s)